

Naslov: Izkustvena predstava

Avtor: Anja Radaljac

Rubrika/Oddaja: KULTURA

Žanr: RECENZIJA

Površina/Trajanje: 215,12

Naklada: 35.475,00

Gesla: LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA, FESTIVAL LUTK

Izkustvena predstava

Lucie Félix: Kuku

režija **Mateja Bizjak Petit**

Lutkovno gledališče Ljubljana

★★★★★

Predstava *Kuku* je namenjena najmlajšemu občinstvu – otrokom od leta in pol naprej. Ne temelji na zgodbi oziroma pripovedi, temveč se vzpostavlja v formi raziskovanja

in odkrivanja predmetov, oblik, barv, jezika, zvoka ... sveta skozi igro.

Scenografija preobraža oder v igralnico, v kateri največji del prostora zavzema preprosta igralna podlaga, na kateri se igralka Maja Kunšič in igralec Gašper Malnar igrata s preprostimi predmeti; vzorčastimi valji iz kartona, lesenimi jajci in ogromno kartonsko slikanico z vzorčastimi stranmi, ki jo sestavljata in razstavljata tako, da iz nje tvorita šotor, tunel, skrivališče, ploskve ristanca ... Igra je domišljajska, dopolnjena s poetičnim besedilom; to je majhnim otrokom lahko zanimivo kvečjemu zvočno oziroma ritmično; vsebinsko je hermetično zaprto, pogosti so izrazi in koncepti, ki majhnim otrokom niso dostopni. Glede na odprto strukturo predstave in ciljno publiko se zdi, da bi na ravni besedila bilo mogoče najti tudi boljše rešitve, ki bi bile mlajšemu občinstvu lahko dostopnejše in bi lahko zbudile zanimanje tudi na ravni vsebine; poetičen jezik je s tega vidika vsekakor zanimiv (zaradi ritma, igrivosti, besednih iger), a morda bi bilo mogoče besedilo vsaj nekoliko vsebinsko odpreti; besedilo namreč ni v estetiki nonsensa ali ludističnega poigravanja, odraslemu igralcu lahko odpira pot za razmislek o grajenju in soustvarjanju prostora – tako stvarnega, fizičnega prostora kot prostora v medosebnih odnosih; v nekem pogledu je, glede na simboliko, ki jo nosijo jajca, pesmico o odnosu med otrokom in staršem, ki sta drug drugemu »ves svet«, in po-

imenovanje jajčk mogoče razumeti tudi kot fragmentarno, tipajoče premišljevanje para o odločitvi za otroka.

Predstava mimo besedila uvaja številne preproste, splošno znane igre lovljenja, skrivanja, sestavljanja, ristanca ter raziskovanja vsakodnevnih, preprostih predmetov, s čimer se najmlajšemu občinstvu približuje in ga fascinira z znanim, ki se odvija v novem prostoru oziroma novih okoliščinah.

Kuku v relativno kratkem formatu (predstava traja pol ure) seznanja otroke s številnimi gledališkimi elementi; igra je dopolnjena z igrivimi elementi sodobnega plesa, scenografija je nežna, a z vzorci in barvami stimulativna ter dobro izkoriščena, na igriv način je vključen tudi zvok; predstava uporablja ojačanje, odmeve in druge v

Predstava je nastala v koprodukciji LGL, Centra de Créations pour l'Enfance in Svetovnega festivala lutkovnih gledališč Charleville-Mézières. FOTO JAKA VARMUŽ

gledališču velikokrat uporabljane elemente, ki pritegnejo otroke z raznovrstnostjo.

Tisto, kar lahko v predstavi nekoliko pogrešamo, je zlasti njena »izkustvenost«, ki jo obljublja naslov; predstava četrto steno prebije le enkrat, ko igralec občinstvu ponudi v roke jajce, ki ob premikanju oddaja nepričakovane zvoke. Razen tega občinstvo v predstavo ni vključeno, se pa ob koncu predstave lahko poigra z rekviziti. Takšna »vključitev« ni zares organska.

Kljub navedenemu je to lepo tekoča, dogajalno razgibana predstava, ki je – vsaj na premieri – pritegnila najmlajše gledalce in omogočila, da so se otroci nežno seznanili s širokim naborom gledaliških elementov.

ANJA RADALJAC